

En vanlig dag för en SJ resenär...

En resenär som i övrigt verkar sansad vrålar JAVLA AMATÖRER rakt ut i luften

Se också toni kommentar efter artikeln

Aldrig mera tåg, fräser maken

<http://www.aftonbladet.se/vss/resor/story/0,2789,1123623,00.html>

Nu när interrailkortet återinförs och tågchartern lanseras börjar jag fantisera om hur kul det skulle vara att tågluffa med barnen. Sommaren kanske ska gå i tågresandets tecken?

Vi mjukstartar med en resa till Norge, för att se hur det går.

12.30 Avgång. Vi beräknas vara framme 17.58.

13.30 Tåget åker i snigelfart. Antingen är det dödligt hett i vagnen. Eller så öppnar vi fönstret.

Då fläktar det, men låter så illa att vi inte kan kommunicera med varandra utan att skrika.

Femåringen undrar när vi är framme. Jag ritar upp en elva centimeter lång linje på ett papper.

Varje centimeter motsvarar en halvtimmes resa. Sen färglägger vi den sträcka vi har åkt. Jag känner mig väldigt pedagogisk.

15.30 Vi borde vara framme i Karlstad för att byta tåg mot Norge. I stället är vi fast i Vingåker. Det har varit fel på signalsystemet (ständigt detta mystiska signalsystem som krånglar) vilket har slagit ut delar av loket. Ingen vet vad som kommer att hända med oss som egentligen skulle byta tåg till Norge just nu.

16.30 Äntligen i Karlstad! Ett senare förbindelsetåg

ska avgå 17.50. Det betyder att vi blir drygt två timmar sena.

17.40 Det ropas ut i högtalarna att tåget är försenat till 18.50. Dottern kommer släpande med mitt pedagogiska reseschema. Enligt hennes färglagda streck borde vi nästan vara framme.

– Nej älskling, säger jag. Vi har åkt hela tiden, men bara halva vägen. Fast den andra halvan kommer att gå snabbare än den första halvan. Förstår du?

Det gör hon inte.

18.50 Inget tåg. Biljettkassan är stängd och på bildskärmen med rubriken INFORMATION är det svart. En kvinna från Banverket försöker få klarhet, men kommer inte fram på linjen. I den obemannade kafeterian fyller maken på vatten i våra medhavda flaskor.

Då dyker det upp en upprörd kassörska som vill ha fem kronor per flaska. Min annars så lugna man tappar besinningen och skriker att våra barn behöver vatten efter tre timmars försening. Hon står på sig. Tänk om alla gjorde som han? Hur skulle det se ut? (Ja, tänk om alla drack vatten, vilket samhälle vi skulle få.)

19.05 Tåget avgår.

20.00 I Arvika måste alla kliva av för att ta ersättningsbuss till Kongsvinger. Där ska vi byta till tåg mot Oslo. Eller förresten, vi får åka buss hela vägen mellan Arvika och Oslo. Kanske. En resenär, som i övrigt verkar sansad, vrålar ”Jävla amatörer!” rakt ut i luften.

Det är oklart vilka bussar som ska gå direkt till Oslo och vilka som stannar vid småorterna på vägen. Alla springer om varandra.

22.00 Äntligen framme, efter nästan tio timmar. På denna tid hade jag kunnat flyga till New York

eller Indien och nästan resa fram och tillbaka till släkten på Kanarieöarna. Men jag kom bara till

Årnes i Norge.

– **Aldrig mera tåg**, fräser maken.

Jag vill älska det miljövänliga tåget. Men för att de ska kunna konkurrera med flyget behövs en rejäl satsning.

Tåg är inte billigt. Varför ska jag betala för usel service, långsam transport, halvtaskig komfort och undermålig information? Interrail får vänta till något positivt händer på tågfronten. Tyvärr.

Terris topp tre

1. Tågekaffe

Vad gör SJ med sitt kaffe för att få det att smaka magkatarr?

Flygdessert

Vem komponerar de märkliga desserterna till flygplansmaten? ”Vi gör torr rulltårta, fyller den med gelatin och lägger tre cocktailbär bredvid. Det blir säkert gott.”

3. Medhavd pastasallad

Ljummen pastasallad som har legat i en plastbox i sju timmar har aldrig varit en kulinarisk höjdare.

Toni kommentar:

Avreglera svensk järnväg och låt de företag som vill och kan köra trafik göra det i konkurrens med frekvens, komfort och priset, med andra ord vad som gäller i merparten av branscher i Sverige.

Skicka hem Forsberg, Adelson och övriga amatörer. Dom har ljugit, bedragit, förskingrat statens tillgångar färdigt nu.